

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 201/2015
18.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Гордане Ајншпилер-Поповић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у привредном спору по тужби тужилаца 1) Z.g. i. Т., Б.Д.о. и 2) М.И. ДОО из Б., које заступа пуномоћник В.П., адвокат из Б., против туженог В.В. АД из В.Б., ради побијања одлука Скупштине акционарског друштва, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.1939/14 од 14.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.1939/14 од 14.01.2015. године, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца Z.g.i. Т., са Б.Д.о. и М.И. ДОО из Б., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.1939/14 од 14.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Краљеву П бр.645/2013 од 25.12.2013. године одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да суд поништи одлуке усвојене 28.06.2013. године на седници редовне скупштине туженог и то Одлуку о усвајању финансијског извештаја о пословању за 2012. годину, Одлуку о усвајању извештаја надзорног одбора, Одлуку о усвајању извештаја ревизора о финансијским извештајима за 2012, Одлуку о усвајању годишњег извештаја о пословању за 2012. годину, одлуку о расподели добити, Одлуку о избору ревизора за 2013. годину и накнаду за његов рад и Одлуку о споровођењу посебне ревизије. Ставом II изреке одбачена је тужба у делу у којем су тужиоци тражили да суд поништи закључак о обавештењу Скупштине акционара о закљученим правним пословима у којима постоји лични интерес усвојен 28.06.2013. године на седници редовне скупштине туженог. Ставом III обавезани су тужиоци да туженом на име парничних трошкова плати износ од 96.900,00 динара.

Привредни апелациони суд у Београду пресудом Пж бр.1939/14 од 14.01.2015. године у ставу I изреке укида решење првостепеног суда од 03.12.2013. године којим је утврђена вредност предмета спора од 3.421.000,00 динара. Ставом II делимично одбија жалбу првотужиоца и друготужиоца као неосновану и потврђује првостепену пресуду у делу става један изреке којим је одбијен тужбени захтев тужилаца за поништај одлука усвојених 28.06.2013. године на седници редовне скупштине туженог и то Одлуке о усвајању финансијских извештаја о пословању за 2012. годину, Одлуке о усвајању извештаја надзорног одбора, Одлуке о усвајању извештаја ревизора о финансијским извештајима за 2012. годину, Одлуке о усвајању годишњег извештаја о пословању за 2012. годину и Одлуке о расподели добити, као и у ставу другом изреке. У ставу III изреке укида првостепену пресуду у делу става један изреке којим је одбијен тужбени захтев тужилаца за поништај Одлуке о избору ревизора за 2013. годину и накнади за његов рад и Одлуку о спровођењу посебне ревизије, као и у ставу три изреке и предмет у овом делу враћа првостепеном суду на поновно суђење. Ставом IV укида решење Привредног суда у Краљеву од 03.03.2014. године о принудној наплати судске таксе таксених обвезника овде првотужиоца и то судске таксе за тужбу на првостепену пресуду, на жалбу против пресуде и судску таксу на жалбу против решења и предмет враћа на поновни поступак.

Против другостепене пресуде, тужиоци изјављују благовремену ревизију. Ревизију изјављују због битне повреде одредаба парничног поступка погрешне примене материјалног права и с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Апелационог суда, односно Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о посебној ревизији тужилаца, Врховни касациони суд је закључио да у предметном поступку није потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити дати ново тумачење права, нити овом спору потребно уједначавање судске праксе. Нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питању поништаја одлуке Скупштине акционара привредног друштва а односе се на лице које је спроводило ревизију финансијских извештаја. Ради се о лицу које је члан управног одбора и које је одређено одлуком Скупштине друштва из 2010. године као лице овлашћено за израду финансијских извештаја. У конкретном случају не ради се о конфликту интереса а у посебном ванпарничном поступку, незадовољна странка

може тражити проверу финансијског извештаја који је спроводио ревизор за кога тужиоци сматрају да постоји конфликт интереса.

То су разлози због којих Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о ревизији тужилаца као посебној ревизији.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. Тачка 5. важећег Закона о парничном поступку и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунана Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужбом од 29.07.2013.године тужиоци су тражили поништај више одлука скупштине акционара туженог привредног друштва од 28.06.2013. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара.

Како је вредност предмета спора од 10.000,00 динара према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (од 114,0934 динара за 1 евро) износила 87,64 евра, а што је испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије 100.000 евра) то је ревизија тужилаца недозвољена. Ревизија тужилаца не би била дозвољена ни према вредности спора у износу од 3.421.000,20 динара, а која вредност утврђена на рочишту одржаном дана 03.12.2013. године и које решење је укинута од стране другостепеног суда, имајући у виду да тако опредељена вредност спора према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља противвредност од 29.984,20 евра што је такође испод законом прописаног ревизијског цензуса.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију тужиоца одбацио као недозвољену.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**